

Can ile Alp'in Okul Maceraları

Büyük Dondurma Günü

1.
Kitap

**Can o sabah alarm çalmadan uyandı.
Gözlerini açar açmaz takvime baktı.**

- Bugün o gün...!!!

diye bağırarak yatağından fırladı.

**Öyle hızlı kalkmıştı ki terliklerden biri
kapının önüne, diğeri yatağın altına uçtu.
Can, terlikle mutfağa koştu.**

Annesi řaşkınlıkla ona baktı:

- **Can bu ne telaş? Sabah sabah biri mi kovalıyor seni?**
- **Kimse kovalamıyor anne. Bugün sınıfça dondurma yemeğe gideceğiz.**

Annesi gülümsedi:

- **Belli oluyor. Heyecandan saçlarının bir tarafını bile taramamışsın.**

Can eliyle saçlarını yokladı.

Gerçekten de saçlarının sağ tarafı yukarı doğru dimdik duruyordu.

O sırada kapının yanında onları izleyen gülmeye başladı.

Can babasına döndü:

- **Baba neden gülüyorsun? Yoksa sende bizimle dondurma yemeğe mi geleceksin?**

Babası başını salladı.

- **Hayır ama galiba sen dondurmacıya palyaço olarak gideceksin?**

**Can koşarak aynanın karşısına geçti.
Tişörtünü ters, çoraplarını da farklı renkte giymişti.**

- **Hay Allah ! heyecandan giyinmeyi unutmuşum.**

Kardeşi de Can'ın yanına geldi:

- **Abi bence çok güzel olmuşsun.**

dedi ve kıkırdamaya başladı.

Can üstünü düzelttikten sonra kardeşini öperek okul yolunu tuttu.

**Yolda sınıf arkadaşı Alp ile karşılaştı.
Alp sarı saçlı, mavi gözlü ve çok neşeli bir
çocuktı. Biraz kiloluydu ama arkadaşları
onu olduğu gibi severdi. Yalnız bazen;**

- Alp, bize de dondurma bırak diye takılırlardı.

Alp, Can'ı görünce elini salladı.

- Günaydın Can! Hazır mısınız?
- Hazırım ama sabah ki halimi görmeliydin. Tişörtümü ters, çoraplarımı farklı giymişim.

Alp kahkahayı bastı.

-Bende gömleğimin düğmelerini yanlış iliklemişim. Annem fark etmese okula zikzak çizerek gelecektim.

İkisi gülerek okul bahçesine girdi. Ali ellerini beline koydu.

-Bugün en çok dondurmayı ben yiyeceğim.

Alp karşılık verdi.

-Ben buradayken hiç şansın yok; Aliciğim!

Çocuklar gülmeye başladılar.

Miraç elindeki hayali topa vuruyormuş gibi yaptı.

**-Dondurmayı hızlı bitirirsek
öğretmenimizden top isteriz. Belki maç
yaparız.**

Ayşe kaşlarını kaldırdı.

**-Miraç, sen uyurken bile futbol maçı
görüyor olmalısın.**

-Doğru

Dedi Miraç

-Dün gece rüyamda 3 gol attım.

-Peki maçı kim kazandı ?

Diye sordu Can.

Miraç bir an düşündü.

**-Bilmiyorum. Annem en heyecanlı
yerinde uyandırdı.**

**Tam o sırada öğretmenleri yanlarına
geldi.**

-Çocuklar, bu sabah keyfiniz yerinde galiba.

Alp heyecanla:

-Evet öğretmenim. Hatta Ali,, dondurma yemeğe bizden daha çok hazır.

Ali hemen itiraz etti:

-Ben yalnızca antreman yapıyorum.

-Ne antremanı?

Diye sordu öğretmeni.

-Dondurmayı eritmeden yeme antremanı.

Hepsi gülüşerek sınıflarına gittiler.

**Sonunda gitme vakti geldi. Çocuklar
ikişerli sıra oldular ve dondurmacıya
doğru yola çıktılar.**

**Can çilekli, Miraç çikolatalı, Ayşe
limonlu dondurma aldı. Alp ise**

külâhına üç top dondurma koydurdu.

**Can, Alp'in kocaman k lahını g r nce
g zlerini kocaman a tı.**

**-Alp, dikkat et! O dondurma senden  nce
yere d şecek!**

-Hi bir Őey olmaz. Ben bu iŐin uzmanıyım.

**Tam o anda en  stteki dondurma topu
kaydı. Alp onu yakalamaya  alıŐırken
dondurma burnunun ucuna yapıŐtı.**

Herkes bir an sessiz kaldı.

Sonra Mira :

**-Alp, dondurmayı a zınla yemen
gerekliyordu.**

** ocukların hepsi kahkahaya bo uldu.
Alp'te burnundaki dondurmayı pe eteyle
silerken g ld :**

-Bende b yle daha serinletici oldu.

**O g n Can eve d nerken y z  hala
g l yordu. Ak am babasına ya ananları
bir bir anlattı.**

**Yatağına uzandığıında “Bug n harika
bir g nd .” Diye d   nd .**

**Fakat asıl heyecan 2 g n sonra
ba layacaktı.   nk  Can ve arkadaşları,
diğer sınıfla futbol ma ına  ıkacaktı.**

